

Οι καλόγεροι πολεμούσαν, οι νενέκοι «γονάτιζαν»

Δημοσιεύτηκε στις Δευτέρα, 21 Μαρτίου 2016 17:19 | Γράφτηκε από τον/την Φιλούμενος |

Αξιολόγηση Χρήστη: ○○○○○ / 0

Χειρότερο ○ ○ ○ ○ ● Καλύτερο

Αξιολόγηση

 Share **2** Tweet **1** Email **0** Share **8**

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας

Στις 24 Ιουνίου 1827 έλαβε χώρα μία από τις τελευταίες μάχες της Ελληνικής Επανάστασης. Η μάχη των μοναχών του Μεγάλου Σπηλαιού Καλαβρύτων κατά του Ιμπραήμ και των Τουρκοαιγυπτίων του. Ο Ιμπραήμ, υιοθετημένος γιος του Μεχμέτ Αλή, αντιβασιλέως της Αιγύπτου, είχε πάρει εντολή από τον σουλτάνο να εκκαθαρίσει την Πελοπόννησο από κάθε εστία ελληνικής αντίστασης. Αρχικά είχε επιτυχίες λόγω της διχόνοιας των επαναστατών και λόγω της προδοτικής στάσης μερικών τουρκοπροσκυνημένων, όπως ο διαβόητος Νενέκος.

Όταν ο Ιμπραήμ με 15.000 στρατιώτες βρέθηκε στην περιοχή των Καλαβρύτων, αισθάνθηκε ντροπή που η Μονή του Μεγάλου Σπηλαιού με τη θαυματουργή εικόνα της Παναγίας, έργο του ευαγγελιστή Λουκά, έμενε απόρρητη. Οι μοναχοί αξιοποιούσαν το βραχώδες του εδάφους και είχαν μεταβάλει τη μονή της μετανοίας τους σε καστρομονάστηρο. Τους ενίσχυσαν μερικές εκατοντάδες ανδρών υπό τον Ν. Πετιμεζά και ο υπασπιστής του Κολοκοτρώνη, ο γνωστός λόγιος Φωτάκος Χρυσανθόπουλος, ο οποίος έγραψε στα Απομνημονεύματά του ότι «οι Τούρκοι αισθάνθηκαν καλογερικό πόλεμο». Στο πλευρό του Ιμπραήμ πολέμησε ο Νενέκος επικεφαλής λίγων προδοτών Ελλήνων.

Τη λεβεντιά της ελληνικής ψυχής και το ήθος του ελληνορθόδοξου κληρικού και μοναχού διατρανώνουν οι πολυάριθμοι τότε μοναχοί του Μ. Σπηλαιού με τις δύο απαντήσεις τους προς τους απεσταλμένους του Ιμπραήμ. Στην πρώτη απαντούν ότι δεν παραδίδονται και ότι θα αγωνιστούν, διότι πιστεύουν στη Θεία Πρόνοια και στην τελική ήττα του Αιγύπτιου στρατάρχη.

Η δεύτερη απάντησή τους αξίζει να αναδημοσιευθεί ολόκληρη. Σημειώνω ότι υπήρχε σε παλαιότερα αναγνωστικά του Δημοτικού, που σήμερα έχουν αντικατασταθεί από ψευδοπροοδευτικά κείμενα. Θαυμάστε:

«Υψηλότατε αρχηγέ των Οθωμανικών αρμάτων, χαιρε.

Ελάβομεν το γράμμα σου και είδομεν τα όσα γράφεις. Ηξεύρομεν πως είσαι εις τον κάμπον των Καλαβρύτων πολλάς ημέρας και ότι έχεις όλα τα μέσα του πολέμου. Ημείς διά να προσκυνήσωμεν είναι αδύνατον, διότι είμεθα ορκισμένοι εις την πίστην μας ή να ελευθερωθώμεν ή να αποθάνωμεν πολεμούντες, και κατά το αϊνί (πίστη) μας δεν γίνεται να χαλάσει ο ιερός όρκος της πατρίδος μας. Σας συμβουλεύομεν, όμως, να υπάγεις να πολεμήσεις σε άλλα μέρη, διότι αν έρθεις εδώ να μας πολεμήσεις και μας νικήσεις δεν είναι μέγαν κακόν, διότι θα νικήσεις παπάδες. Αν όμως νικηθείς, το οποίον ελπίζομεν άφευκτα με τη δύναμη του Θεού, διότι έχομεν και θέση δυνατή, και θα είναι εντροπή σου και τότε οι Έλληνες θα εγκαρδιωθούν και θα σε κυνηγούν πανταχού. Ταύτα σε συμβουλεύομεν και ημείς, κάμε ως γνωστός το συμφέρον σου. Έχομεν και γράμματα από την βουλή και αρχιστράτηγον Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, ότι εις πάσαν περίπτωσιν πολλήν βοήθειαν θα μας στείλει, παλληκάρια και τροφάς, και ότι ή θα ελευθερωθώμεν τάχιστα ή θα αποθάνωμεν κατά τον ιερόν όρκον της Πατρίδος μας.

ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ ο Ηγούμενος

Και οι συν εμοί παπάδες και καλόγεροι

Την 22αν Ιουνίου 1827, Μέγα Σπήλαιον».

Η μάχη έγινε έπειτα από δύο ημέρες και δίπλα στους Έλληνες ενόπλους πολέμησαν 100 μοναχοί που έβγαλαν τα ράσα και φόρεσαν φουστάνελες. Ο Ιμπραήμ ηττήθηκε και έχασε πολλούς άνδρες. Μετά την Αγία Λαύρα άλλο ένα μοναστήρι των Καλαβρύτων έδωσε το μήνυμα της αξιοπρέπειας στους αγωνιζομένους. Πολλά είναι τα επίκαιρα διδάγματα:

Α) Η υπερήφανη απάντηση των μοναχών εντάσσεται στην παράδοση των πολλών ΟΧΙ του Ελληνισμού, από το Μολών Λαβέ έως το ΟΧΙ του 1940.

Β) Ο καλογερικός πόλεμος και η απώθηση πολλαπλάσιων στρατευμάτων αποδεικνύουν για ακόμη μία φορά πόσο άδικο έχουν οι αποδομητές ιστορικοί που αρνούνται την εθνική προσφορά του ορθόδοξου κλήρου και των μοναστηριών.

Γ) Οι τουρκοπροσκυνημένοι Νενέκοι τότε έπαιρναν τα όπλα υπέρ του κατακτητή. Σήμερα μας υπονομεύουν παραχαράσσοντας την Ιστορία.

Τελικά ηττώνται και χλευάζονται!

<http://kostasxan.blogspot.gr>